

[K. J. Rosleff]

dervisningsforløb, der tager sigte på praktiske fag, skilles undervisningsmæssigt og prøvemæssigt ud fra de mere bogligt interesserede. Vi mener samtidig, at ingen elev må forlade folkeskolen uden et tilfredsstillende kendskab til og en tilfredsstillende viden i fagene dansk og regning samt mindst ét hovedsprog.

Vi mener, at en eksamen som den tidligere realeksamen, respektive præliminæreksamen, var en eksamensform, der ved sit indhold skabte respekt. Den var estimeret ude i erhvervslivet og i etaterne og opfyldte sådan set bedre de krav, der stilles i erhvervslivet og i etaterne, end den gymnasiale uddannelse af i dag, idet HF- og gymnasieuddannelsen naturligt er målrettet imod et studieforbøb ved universiteterne eller de højere læreanstalter.

Vi bør nok gøre opmærksom på, at vi må bekæmpe den tilbøjelighed, der desværre stadig findes, til at anse den ene eller den anden form for et skoleforløb for finere eller mindre fint. Vi må genskabe respekten for håndens arbejde på en sådan måde, at de, hvis interesser og evner går i praktisk retning, igen kan ranke ryggen i bevidsthed om, at de ikke vil blive nedvurderet på den utiltalende måde, som man desværre så ofte har set det.

Der tales så meget om folkets skole, om demokrati i skolen osv., men skal skolen virkelig være folkets skole, må undervisningen tilgodesee alle elevernes anlæg, evner og interesser, og eleverne må have krav på at erfare, hvorledes deres præstationer vurderes. Det vil sige, at vi må have eksamener og karakterer. Har vi ikke det, vil det ikke være muligt for den unge at kunne dokumentere sine kvalifikationer på det enkelte område, og derfor vil det at kende nogen, der kender nogen, få alt for megen magt ved ansættelser.

Vi er som tidligere nævnt i overensstemmelse med mange af hovedtankerne i lovforslaget, og vi tilsiger vores medvirken til et godt og sagligt arbejde i udvalget.

Bertel Haarder (V):

Må jeg sige om tidligere undervisningsminister Jørgen Jørgensens formålsparagraf, som det konservative folkeparti her ønsker genindført, at det er en god, smuk, solid og fyndig formålsparagraf, som jeg vil opfordre

alle lærere i den danske skole til at følge og lægge sig på sinde – det er der nemlig intet i den nuværende formålsparagraf der hindrer dem i. Det nye i den nuværende formålsparagraf er, at der står noget om hjem- og skole-samarbejdet, og venstre lægger megen vægt på, at det er kommet med ind. Derfor mener vi, at den trods alt har sine fortrin fremfor den gamle.

Når det gælder ønsket om kursusdeling i dansk, så vil jeg sige, at venstre på et tidspunkt rejste spørgsmålet, om man skulle genindføre retten til at oprette valgfag i ekstradansk. Det førte til, at der nu er udsendt et cirkulære om oprettelse af læsehold i dansk for sprogligt svage inden for specialundervisningen. Dette sidste er vi glade for. Det er muligt, at vi stadig ved en senere skolelovsrevision vil komme med ideen om, at man skulle kunne oprette ekstradansk som valgfag, men vi er ikke sikre på, at vi ønsker kursusdeling i dansk. Vi vil godt lige se, hvordan det nuværende system virker, før vi tager stilling til det.

I modsætning til de konservative ønsker venstre nemlig, at man så vidt muligt undgår deling. Selvfølgelig kan der være fag, hvor det er ganske oplagt, at man, specielt af hensyn til de svageste, må have en deling, så at undervisningen bliver givet på et niveau, så alle kan følge med. Men dér, hvor det kan lade sig gøre at undgå delingen, vil vi gerne undgå delingen. Dér står vi i modsætning til det konservative folkeparti, og det har venstre altid gjort i det spørgsmål, ikke mindst historisk, når man tænker på skolereformen i 1958 og den, der gik forud. Det har venstre og konservative altid været uenige om, og det er vi stadig væk.

Når det gælder spørgsmålet om den skriftlige underretning til forældrene om, hvordan det går i skolen, vil jeg lige henvise til, at der jo altså er udsendt et cirkulære – jeg tror, ministeren nævnte det – i februar 1978, hvorefter man stort set har indført det, der står her. Så vidt jeg ved, kan skolekommissionen dog sige, at man kan nøjes med en mundtlig meddelelse, men skolekommissionen kan altså også bestemme, at det skal være skriftligt, og det synes vi da er rigeligt, så det finder vi temmelig overflødigt.

Spørgsmålet om, hvorvidt man skal give karakterer i 7. klasse, vil vi godt overveje. Men også når det gælder karakterer, har vi